

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku
80-219 Gdańsk, al. Zwycięstwa 16/17
WYDZIAŁ I
tel. 58 52-44-400

Dnia **26 sierpnia 2026 r.**
Sygn. akt **I SA/Gd 326/26**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Rada Miejska w Debrznie
ul. Traugutta 2
77-310 Debrzno

DORĘCZENIE PRAWOMOCNEGO ORZECZENIA

W wykonaniu zarządzenia z dnia 26 sierpnia 2026 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku przesyła w załączeniu odpis prawomocnego wyroku z dnia 9 czerwca 2026 r. ze stwierdzeniem daty jego prawomocności i uzasadnieniem w sprawie ze skargi Wojewody Pomorskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Debrznie nr 5.XXXI.2026 z dnia 30 stycznia 2026 r.

Starszy Sekretarz Sądowy
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Gdańsku

Agnieszka Szczepkowska

Załączniki:

1. odpis orzeczenia

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Marek Kraus
Sędziowie	Sędzia NSA Sławomir Kozik
	Sędzia NSA Alicja Stępień (spr.)

po rozpoznaniu w Wydziale I w trybie uproszczonym w dniu 9 czerwca 2026 r.

sprawy ze skargi Wojewody Pomorskiego

na Uchwałę Rady Miejskiej w Debrznie

z dnia 30 stycznia 2026 r., nr 5.XXXI.2026

w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawny przypadających dla Gminy Debrzno i jej jednostkom podległym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania ulg

1. stwierdza nieważność § 3 zaskarżonej uchwały;
2. zasądza od Rady Miejskiej w Debrznie na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok
Postanowienie
syg. akt.....

z dnia

9 czerwca 2026

SA/Gd 326/26

jest prawomocny (e) od dnia

6 sierpnia 2026

podpis sędziego/refrendarza sądowego

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Sekretarz Sądowy

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2026 r. Rada Miejska w Debrznie podjęła uchwałę nr 5.XXXI.2026 w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawny przypadających dla Gminy Debrzno i jej jednostkom podległym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania ulg.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 59 ust 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie u.f.p..

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 3 lutego 2026 roku.

Po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W związku z tym pełnomocnik radca prawny działając w imieniu Wojewody Pomorskiego, na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.), zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”, zaskarżył wskazaną uchwałę Nr 5.XXXI.2026 Rady Miejskiej w Debrznie z dnia 30 stycznia 2026 roku w części objętej § 3 tejże uchwały.

Zaskarżonej uchwale zarzucono istotne naruszenie:

- a) art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 ze zm.), zwanej dalej w skrócie „u.f.p.”, polegające na pozwoleniu na umorzenie należności bez zastrzeżenia, że zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym;
- b) art. 59 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 u.f.p., polegające na dopuszczeniu stosowania ulg z urzędu w przypadku niewymienionym w art. 56 ust. 1 u.f.p..

W oparciu o ww. zarzuty, na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r., poz. 143 ze zm.), wniesiono o uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności § 3 zaskarżonej uchwały.

Jednocześnie wniesiono o:

- a) skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym;

- b) zasądzenie od organu zaskarżonego na rzecz strony skarżącej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na tą skargę dzielając wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym podzielono zarzuty i wnioski skargi.

Wniesiono także o nie obciążanie organu zaskarżonego kosztami postępowania, w tym kosztami ustanowionego zastępstwa procesowego na rzecz strony skarżącej, albowiem postępowanie sądowe jest wyłącznie wynikiem odmowy przez organ skarżący oczekiwania na dokonanie przez Radę Miejską w Debrznie zmiany przedmiotowej uchwały w kwestionowanym zakresie, co wyeliminowałoby przedmiot postępowania i ponoszenie przez obie strony kosztów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku zważył, co następuje:

Przepis art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1267) stanowi, iż sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, przy czym kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. W świetle powołanego wyżej przepisu Wojewódzki Sąd Administracyjny w zakresie swojej właściwości ocenia zaskarżony akt administracyjny z punktu widzenia jego zgodności z prawem materialnym i przepisami postępowania administracyjnego, według stanu faktycznego i prawnego obowiązującego w dacie jego wydania.

Stosownie zaś do treści art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935, dalej jako: p.p.s.a.), sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie, nie będąc przy tym związanymi granicami skargi, z zastrzeżeniem art. 57a p.p.s.a..

Ponadto zakres kontroli administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego - art. 3 § 2 pkt 5 p.p.s.a..

Zgodnie z art. 147 § 1 p.p.s.a., uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 p.p.s.a., sąd administracyjny stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Jednocześnie w razie nieuwzględnienia skargi w całości albo w części sąd oddala skargę odpowiednio w całości albo w części (art. 151 p.p.s.a.).

Przesłanki nieważności aktu organu gminy określone zostały w art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W przypadku nieistotnego naruszenia prawa nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa.

Powyższe oznacza, że jedynie istotne naruszenie prawa może być podstawą stwierdzenia nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy. Ponieważ ustawodawca nie zdefiniował bliżej, jakie naruszenie prawa może być uznane za istotne, należy się odwołać do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w doktrynie i w orzecnictwie. Jako istotne naruszenie prawa uchwałą organu samorządu terytorialnego traktowane jest naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podjęcia uchwały, naruszenie podstawy prawnej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego, materialnego oraz procedury podjęcia uchwały, przy czym istotna sprzeczność z prawem to wada doniosła pod względem faktycznym i prawnym, wynikająca z oczywistych i jednoznacznych naruszeń przepisów prawa materialnego lub formalnego, niepozwalających na zaakceptowanie uchwały ze względu na sposób i tryb podjęcia lub skutki, jakie wywołuje (por. wyrok NSA z 5 września 2017 r., I OSK 124/17, wszystkie wyroki sądów administracyjnych przywołane niniejszym uzasadnieniu dostępne są na stronie CBOSA).

Z powyższych uwag wynika, iż stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wtedy, gdy pozostaje ona w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika wprost z treści przepisu.

W niniejszej sprawie, jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. oraz art. 59 ust. 2 i 3 u.f.p..

W § 3 kwestionowanej uchwały zamieszczono zapis, zgodnie z którym: „Dopuszcza się możliwość umarzania z urzędu należności cywilnoprawnych w przypadku zaległości nie przewyższających kwoty 150,00 zł, pod warunkiem, że dłużnik nie posiada dalszych zobowiązań względem Urzędu Miejskiego w Debrznie”.

W ocenie organu, nadzoru § 3 kwestionowanej uchwały w sposób istotny narusza przepisy art. 59 ust. 1 i 3 u.f.p.. Sąd tę ocenę w całości podziela.

Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 1 u.f.p. w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom

organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13, mogą być umarzane, terminy ich spłaty mogą zostać odroczone lub płatność tych należności może zostać rozłożona na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. W świetle art. 59 ust. 3 u.f.p. organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o stosowaniu z urzędu ulg, o których mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1. Zgodnie zaś z art. 56 ust. 1 u.f.p. należności, o których mowa w art. 55, mogą być z urzędu umarzane w całości, jeżeli:

- 1) osoba fizyczna - zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6000 zł,
- 2) osoba prawna - została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie,
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne,
- 4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji,
- 5) zachodzi interes publiczny.

Postanowienie zawarte w § 3 uchwały pozostaje zatem w sprzeczności z art. 59 ust. 1 u.f.p., albowiem pozwala na umorzenie należności bez zastrzeżenia, że zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym. Ponadto, okoliczności przywołane w kwestionowanym zapisie uchwały nie mieszczą się katalogu określonym w art. 56 ust. 1 u.f.p., do którego odsyła art. 59 ust. 3 u.f.p. powierzający organowi stanowiącemu gminy upoważnienie do postanowienia o stosowaniu ulg z urzędu.

Sąd dostrzega także, wskazując na argumentację skargi, że jeżeli intencją Rady Miejskiej w Debrznie było odstępianie od dochodzenia należności wskazywanych w § 3, to zapis taki naruszałby również art. 59a ust. 1 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku

należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Mając to na uwadze Sąd uznał, że zachodzą uzasadnione podstawy do uwzględnienia skargi w całości i stwierdzenia nieważności § 3 zaskarżonej uchwały (art. 147 § 1 p.p.s.a.). Konsekwencją powyższego jest konieczność rozstrzygnięcia o należnych stronie skarżącej kosztów postępowania zgodnie z art. 200 i 205 p.p.s.a.. Na zasądzoną kwotę składa się zwrot należnych kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność
Sekretarz Sądowy

